

Sunt..

Sunt alb. Sunt negru.

Am ochi căprui și mici. Sau albaștri. Verzi. Mari. Sunt roșcat. Sau roșcată. Brun. Sau brunetă. Blond. Sau blondă. Am părul cărlionțat, încât nu-i pot face nimic! Și în același timp e lin, drept, mătăsos, lung, până aproape de coapse. Sunt chel. Și cheală.

Sunt înalt(ă). Sau scund(ă). Pot fi chiar pitic(ă). Sau din contra – uriaș(ă). Sunt slab(ă). Foarte, foarte slab(ă). Dacă ridic haina mi se pot număra toate oasele. Și sunt perfect sănătos(oasă) cu kg mele în plus. Sunt mai dulce așa. Și mai cald(ă).

Am pistrii. Și nas cărn. Sunt frumos(oasă). Zâmbesc mult. Ochii îmi sunt triști. Am abandonat școala. Mi s-a interzis să merg să-mi fac studiile. Școala nu m-a învățat ceea ce doream să știu. Nu am avut bani să-mi continui studiile.

Mi-am părăsit țara. M-am întors în locurile de unde m-am născut. Am trăit într-un apartament de lux. Într-o cocioabă. Sub cerul liber. Am terminat universitatea. Am lucrat la pământ. În arșiță, în vânt, în ploaie. Mi-am câștigat pâinea cu aceste mâini bătătorite. Cu secera. Cu cuvântul. Cu bisturiul. Cu pensula. Cu o șampilă.

Sunt alergic la fructe. Îmi place mărul. Portocala. Coacăzul. Avocado. Iubesc să prepar carnea de caracatiță în rolă. Manânc carne de șarpe. Ador dulcele! Nu-i zi să nu beau lapte. Nu am mâncat de 3 zile.

Am călătorit pe 4 continente! Am hoinărit în gările orașelor... Am fugit de război. Am plecat ca voluntar în armată. Nu mă implic în politică. Am pledat pentru drepturile omului. Am participat la proteste. Am luptat pentru libertate. Pentru independență. A mea. A țării.

Un medic mi-a prescris medicamente greșite. Un chirurg m-a salvat. Am vrut să mă sinucid. Sunt infectat(ă) cu SIDA. Vreau să trăiesc. Sunt albinos. Toți fug de mine. Am vizitat copii din secția de oncologie. M-au lăsat să mor, la o margine de drum...

Am fugit de-acasă. Tatăl meu o snopea în bătai pe mama și pe cei 2 frați ai mei. Mi-am lăsat copilul în orfelinat. Nu-i voi putea da o educație bună. Nu-mi cunosc mama. Părinții mei sunt cei mai buni părinți din lume. Nu pot să nasc. Am fost adoptat.

Cunosc 7 limbi. Îmi place rock-ul. Sunt absolventul Colegiului de Muzică și Arte plastice. Nu am auz muzical. Știu să cânt la trombon. Aș vrea să merg la un concert de muzică clasică. Am cântat în fața unui cerc restrâns de prieteni. Nu iubesc liniștea!! Am scris muzica mea proprie.

Nu știu să citesc. Mama trebuia să aleagă între a-mi cumpăra de mâncare și a mă da la școală.

Sunt voluntar. Fac cercetări științifice. Lucrez la negru. Am fost președinte în ultimii 4 ani de zile. Am renunțat la profesia de judecător. Cânt. Îmi place IT-ul! Sunt brutar. Sunt șomer de 2 luni. Am deschis afacerea mea proprie. M-am dezis de tot. Doar pictez. Sunt economist. Sunt freelancer. Vreau să fac actorie. M-au concediat.

Lumea nu mă acceptă. Societatea mă judecă. Sunt prada stereotipurilor. Pentru că...

Sunt alb. Sunt negru. Am ochi mici și căprui. Sau albaștri. Verzi. Mari. Sunt diferit. Și sunt același în toate cele 7 mlrd de vieți. Sunt Omul Lumii.

Când cedam, undeva prindeam la curaj.

Când aici flămânzeam, undeva mâncam pe săturate.

Când m-au părăsit, undeva m-au găsit alții.

Când aici râdeam în hohote, într-un alt colț al lumii plângeam deznădăjduit.

Când m-au îmbrâncit, undeva m-au ajutat.

Când m-am născut, undeva am murit.

Sunt Omul Lumii.

Sunt.